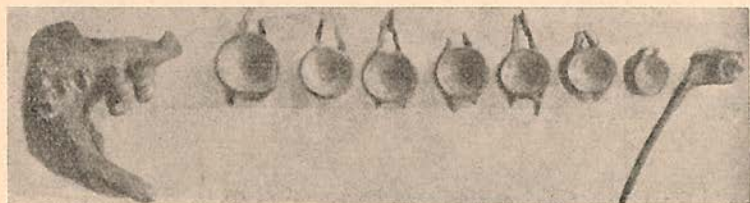

Въ тази борба малко по-късно се намѣсва и човѣкътъ. Изпърво, когато нашиятъ прадѣдъ не умѣлъ още да строи жилища, билъ принуденъ да дири сжщо подслонъ въ пещеритѣ. За да ги завладѣе, трѣбвало да води борба съ пещернитѣ мечки и хиени, която борба много пжти костувувала живота му. Веднажъ овладѣлъ пещеритѣ, за да ги запази за себе си, трѣбвало е да се групира въ малки общества. По този начинъ става пълень господаръ на тия подземни жилища. Дивитѣ звѣрове не така леко сж можели да проникнатъ отново въ завладѣната пещера, освенъ ако последната, по една или друга причина, е трѣбвало да бжде напустната.

Обр. 2. Кости и прешлени отъ шаранъ. „Голѣмата пещера“ при Търново.

Хиляди и хиляди години човѣчеството е прекарвало въ пещеритѣ, и неговото минало до най-голѣми подробности е записано въ тѣхъ. За да се увѣримъ въ това, нека разкопаемъ глината около входа на нашата пещера. Въ най-долния слой ще намѣримъ следния материалъ: 1) многобройни кости отъ мечка, хиена, дивъ конь, диво магаре, дива коза, туръ (прадѣдо на вола), елень, сърна, язовецъ, лисица, вълкъ, кости отъ птици, риба и пр. По кой начинъ тия кости отъ толкова много различни животни сж попаднали тукъ? Отговорътъ не е труденъ. Коститѣ ги намираме около огнища. Тѣ сж чупени, а нѣкои отъ тѣхъ увжглени. Не могатъ ли тѣ да бждатъ останки отъ храната на хора, които нѣкога сж живѣли въ пещерата? Трѣбва да се отговори